

ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ, ΔΩΡΑ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

Ποια η πραγματική ιστορία πίσω από τα Χριστούγεννα;

Στην αρχή του Χριστιανισμού τα Χριστούγεννα γιορτάζονταν μαζί με τη Βάπτιση και τα Θεοφάνεια, δηλαδή στις 6 Ιανουαρίου. Από τον 4^ο αιώνα, όμως, η γέννηση του Χριστού διαχωρίστηκε από τα Θεοφάνεια και καθιερώθηκε να εορτάζεται στις 25 Δεκεμβρίου. Ο λόγος αλλαγής της ημερομηνίας ήταν για να «χτυπηθεί» η μέρα λατρείας του Ανίκητου Ήλιου, που ήταν σημαντική για τους ειδωλολάτρες. Ίδια εποχή εορτάζονταν και τα Σατουρνάλια, όπου επικρατούσε κλίμα γενικής ευφορίας, ανταλλάσσονταν δώρα και ήταν αφιερωμένα στον Κρόνο καθώς και τα γενέθλια του Μίθρα, τα οποία τιμούσαν κυρίως οι Ρωμαίοι στρατιώτες.

Για πρώτη φορά, τα Χριστούγεννα εορτάστηκαν στις 25 Δεκεμβρίου, το 354 μ.Χ. από τον πάπα Ιούλιο Ά. Ο εορτασμός εμφανίζεται στο εορτολόγιο της Ρώμης και αργότερα καθιερώθηκε στην Αντιόχεια και στην Κωνσταντινούπολη. Πολλοί ιστορικοί θεωρούν ότι μάλλον υπολογίστηκε λάθος η γέννηση του Χριστού, η οποία φέρεται να έγινε τέσσερα χρόνια νωρίτερα. Αυτό το αποδέχονται και οι θεολόγοι, καθώς γνωρίζουν ότι η ακριβής ημερομηνία γέννησης είναι η ήσσανος σημασίας για την θρησκεία μας.

Και ποια η ιστορία πίσω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο;

Το 750 μ.Χ. αποτέλεσε ορόσημο. Ο Άγιος Βονιφάτιος αντικατέστησε την παγανιστική λατρεία της βελανιδιάς με το έλατο, το οποίο έγινε και το δέντρο των Χριστουγέννων. Για τον στολισμό των δέντρων, όμως, χρειάστηκε να περάσουν περίπου πέντε αιώνες. Το πρώτο στολισμένο

δέντρο εμφανίστηκε το 1539 και στα κλαδιά του είχε είδη ρουχισμού και άλλα χρήσιμα είδη για τους φτωχούς. Σύμφωνα με αναφορές ο πρώτος που στόλισε δέντρο ήταν ο Μαρτίνος Λούθηρος. Αργότερα ο στολισμός του Χριστουγεννιάτικου δέντρου επεκτάθηκε από την Γερμανία στην Πολωνία και στην Βρετανία. Το 1816 καταγράφηκε το πρώτο στόλισμα δέντρου στην Βιέννη. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1833, μέσω του Όθωνα και των Βαυαρών, στολίστηκε δέντρο και στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο Ναύπλιο. Οι κάτοικοι σχημάτιζαν τεράστιες ουρές για να θαυμάσουν το νέο έθιμο. Το παράδειγμα του Όθωνα ακολούθησαν και οι αυλικοί του και σταδιακά τους μιμήθηκαν οι μεγαλοαστοί και ο υπόλοιπος κόσμος. Έτσι, μπήκε σε όλα τα σαλόνια, πλούσια ή φτωχά. Άλλωστε, από έλατα στην Ελλάδα άλλο τίποτα.

Κάτι που, κατά την άποψη των χριστιανών, έδινε την ιδέα της **αναγέννησης** του κόσμου μέσω του Χριστιανισμού, που ήθελε να προδώσει νέα διάσταση στα πράγματα, ξεπερνώντας τις αρχαίες θρησκείες.

Κάλαντα από όλη την Ελλάδα και ο σκοπός τους.

Τα κάλαντα είναι ελληνικό έθιμο που διατηρείται αμείωτο ακόμα και σήμερα με τα παιδιά να γυρνούν από σπίτι σε σπίτι και να τραγουδούν τα κάλαντα συνοδεύοντας το τραγούδι τους με το τρίγωνο ή ακόμα και κιθάρες, ακορντεόν, λύρες, ή φουσαρμόνικες. Ετυμολογικά, η λέξη «κάλαντα» προέρχεται από τη λατινική *calendae* (καλένδες στα ελληνικά), που σημαίνει τις πρώτες ημέρες κάθε μήνα.

Ο σκοπός στα κάλαντα είναι, το μέρος που πας να τα πεις, είτε σε σπίτι είτε σε κατάστημα, να είναι καλότυχο την νέα χρονιά με υγεία.

ΚΑΛΑΝΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Ελάτε εδώ γειτόνισσες
Και εσείς γειτονοπούλες,
Τα σπάργανα να φτιάξουμε
Και το Χριστό να αλλάξουμε.
Τα σπάργανα για το Χριστό.
Ελάτε όλες σας εδώ. (δισ)
Να πάμε να γυρίσουμε
Και βάγια να σκορπίσουμε
Να βρούμε και την Παναγιά
Όπου μας φέρνει την χαρά.
Τα σπάργανα για τον Χριστό,
Ελάτε όλες σας εδώ (δισ)
Κοιμάται στα τριαντάφυλλα,
Γεννιέται μες στα λούλουδα,

ΚΑΛΑΝΤΑ ΙΚΑΡΙΑΣ

Αρχιμηνιά και αρχιχρονιά, ψηλή
μου δετρολιβανιά και αρχή καλός
μας χρόνος, εκκλησιά με τ' αγιος
Θρόνος. Άγιος Βασίλης έρχεται
Από τον κάβο Παπά, βαστάει κ'
στην πλάτη του μια μαλλιάρη
θυλάκα, να βάλει μέσα στα ψωμιά,
τις τηγανίτες, τα λεφτά.
Εσένα αφέντη, πρέπει σου καρέκλα
Καρυδένια για ν' ακουμπάς τη μέση
σου τη μαργαριταρένια.
Και πάλι ξαναπρέπει σου, βάλε
στραβά το φέσι σου.
κ' δίπλα το βρακί σου για να σκάσουν

Γεννιέται μες στα λούλουδα
Κοιμάται στα τριαντάφυλλα.
Τα σπάργανα για τον Χριστό
Ελάτε όλες σας εδώ.
Τα σπάργανα να φτιάξουμε
Και τον Χριστό να αλλάξουμε.

οι εχθροί σου.
Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά
ταπανοφρύδα, που έχεις τον ήλιο
Πρόσωπο και το φεγγάρι στήθος
και του κοράκου τα φτερά τα 'χεις
Ταπανοφρύδα, που όταν λουστεις κ'
χτενιστείς κ' πας στην εκκλησιά σου
η στράτα ρόδα κ' της κυράς, ας
πούμε κ' της κόρης.

Έχεις και κόρη όμορφη, βάλτην στο
ζεμπίλι

Και κρέμασε τηνε ψηλά, να μην την
φάν' οι ψύλλοι.

Πολλά παμε, πολλά παμε, μα δε μας
εκεράσατε

Κιαν ακόμα θε να πούμε, βάλτε μας κρασί να πιούμε.

Εφάγαμε τον πετεινό, να φάμε και την κότα.

Και δώστε μας το φλουράκι μας, να πάμε σε άλλη πόρτα!

ΚΑΛΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Υπερκαταναλωτισμός - Εμποροποίηση

Τα Χριστούγεννα αδιαμφισβήτητα, είναι μια από τις σημαντικότερες γιορτές της Χριστιανοσύνης. Ανεξάρτητα, όμως, από το σε ποια κατηγορία εντάσσεται κάποιος, κανείς δεν μπορεί να μην παραδεχτεί πως οι γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς είναι κατ' εξοχήν καταναλωτικές γιορτές και στηρίζονται κατά πολύ στον υλισμό. Ποία, όμως τα υπέρ και ποία τα κατά του γεγονότος αυτού;

Σύμφωνα με πολλές έρευνες, ο τζίρος των εμπορικών καταστημάτων αυξάνεται κατά 50% τις ημέρες των εορτών και η αγοραστική κίνηση τονώνεται σημαντικά. Η γιορτινή ατμόσφαιρα των ημερών και οι γιορτινά στολισμένες βιτρίνες φαίνεται πως προσελκύουν μεγάλη μερίδα καταναλωτών. Η βόλτα στα μαγαζιά αποτελεί ξεχωριστό event και μέσω ψυχαγωγίας. Ο, μέχρι πρόσφατα ισχύων, 13ος μισθός, βοήθησε σε μεγάλο βαθμό την ροή ρευστού στην αγορά. Καταστήματα με είδη δώρων, εποχιακά είδη, ζαχαροπλαστεία, chocolateries και κρεοπωλεία έκαναν (και ακόμα κάνουν, αν και σε μικρότερο βαθμό πλέον, λόγω οικονομικής κρίσης) χρυσές δουλειές τις Άγιες μέρες. Η περικοπή, όμως, του δώρου των Χριστουγέννων, συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην μείωση της αγοραστικής δυνατότητας των πολιτών. Μια κίνηση που προσπάθησε να επανορθώσει το πλήγμα που είχε δημιουργηθεί στην αγορά ήταν οι "λευκές νύχτες" και το άνοιγμα των εμπορικών καταστημάτων περισσότερες από την, ήδη καθιερωμένη, τελευταία Κυριακή του χρόνου. Μέχρι εδώ είναι εμφανές πως η ταύτιση των εορτών με τον καταναλωτισμό επιφέρει ωφέλιμα και θετικά αποτελέσματα.

Όμως, τι συμβαίνει όταν ο καταναλωτισμός μετατρέπεται σε υπερκαταναλωτισμό; Όταν πλέον δεν αγοράζουμε για να καλύψουμε τις βιοτικές μας ανάγκες, αλλά για να ικανοποιήσουμε ψεύτικες ανάγκες;

Η φενάκη των εορτών μας παρασύρει σε ασύστολη αγοραστική μανία. Ειδικότερα τις εν λόγω γιορτινές ημέρες, οδηγούμαστε πολλάκις στην αγορά άχρηστων αγαθών και προϊόντων. Το marketing επηρεάζει τους πάντες, είτε συνειδητά, είτε ασυνείδητα. Αμέτρητα στολίδια μας περιμένουν στα ράφια των καταστημάτων να τα ψωνίσουμε (ακόμα κι αν το πατάρι είναι γεμάτο από τα περσινά, επιβάλλεται να πάρουμε καινούρια για να είμαστε

in!) . Η πατροπαράδοτη γαλοπούλα μας περιμένει στο κρεοπωλείο να την ψήσουμε (γιατί οφείλουμε να κρατάμε τα έθιμα, είτε μας αρέσει η γαλοπούλα, είτε όχι, πρέπει να την πάρουμε γιατί απλά πρέπει!) Μία, ακόμη, καθιερωμένη συνήθεια που μας οδηγεί σε αναίτιες δαπάνες είναι η συνηθισμένη ανταλλαγή δώρων.

Μπορούμε, άραγε, όμως, να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας μέσω της αγοράς ενός δώρου; Μπορεί, πράγματι, να μετρηθεί η αγάπη σε ευρώ; (ή σε οποιοδήποτε άλλο νόμισμα). Ο πιο καλός μπαμπάς του κόσμου είναι αυτός που θα έχει κάτω από τα χριστουγεννιάτικο δέντρο το πιο ακριβό δώρο; Ή, μήπως, τα δώρα των Χριστουγέννων είναι ένα μέσο που έχει επιβληθεί από την διαφήμιση, για να εξυπηρετήσει τα δικά της συμφέροντα, κι

εμείς σαν άβουλα όντα, γινόμαστε έρμαιά της; Μια θεωρία, σύμφωνα με τον ανθρωπολόγο Μ. Γκοντελιέ, το δώρο αποτελεί ένα μέσο επιβολής εξουσίας, ένα μέσο κυριαρχίας. Από τον πλούσιο στον φτωχότερο, από τον ισχυρό στον αδύνατο, από τον διευθυντή στον υφιστάμενο, από το κράτος στον πολίτη.

Η εποχή των γιορτών, και ειδικά των Χριστουγέννων για τους περισσότερους είναι καταναλωτισμός. Κάθε χρόνο τα Χριστούγεννα φαίνεται να ξεκινούν νωρίτερα. Από νωρίς τον Οκτώβριο πια εμφανίζονται στις βιτρίνες τα ψεύτικα πλαστικά δέντρα, τα στολίδια και τα λαμπιόνια. Για τους περισσότερους η «μαγική στιγμή» είναι η εικόνα που θα ανάψουν οι λάμπες των δέντρων και θα βρεθούν στα μαγαζιά για ψώνια. Η γιορτή δεν έχει καμία σχέση με την αιτία γέννησης της. Λέμε Χριστούγεννα, δηλαδή γέννηση του Χριστού, αλλά ουσιαστικά το μυαλό τρέχει στις δίμηνες πλέον χειμερινές «γιορτές» κατανάλωσης. Καμία σχέση με το πνευματικό νόημα του 12ημέρου

(Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά - Φώτα), που πλέον δεν ενδιαφέρει ούτε τον πωλητή, ούτε τον καταναλωτή, σε όποιο μέρος της γης και αν βρίσκεται.

Οι άνθρωποι ξοδεύουν πολλά τα Χριστούγεννα, όχι μόνο για τα δώρα στην οικογένεια και συγγενικά πρόσωπα, αλλά και για τα τρόφιμα και το αλκοόλ. Ακόμη και το φαγητό είναι σε μεγαλύτερη δόση γιατί είναι Χριστούγεννα, γιατί θα έρθουν στο σπίτι συγγενείς και φίλοι. Αυτό εκ των πραγμάτων δημιουργεί την ανάγκη ποικιλία τροφίμων από το σουπερμάρκετ να βρεθούν στο σπίτι και στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Άσχετα αν τα μισά και παραπάνω δεν καταναλωθούν. Αλλά έτσι, επειδή είναι γιορτές πρέπει να υπάρχουν πολλά παραπάνω. Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και τα περιστατικά στα νοσοκομεία την περίοδο των γιορτών είναι πολύ περισσότερα, λόγω της υπερβολικής κατανάλωσης φαγητού ή αλκοόλ.

Οι οθόνες της τηλεόρασης γεμίζουν με χριστουγεννιάτικες διαφημίσεις, δημιουργώντας κλίμα να αγοράσεις κάτι, και περισσότερο απ' όλα τα ηλεκτρονικά, τα είδη ένδυσης, τα παιχνίδια, τα πιο δημοφιλή δώρα των Χριστουγέννων. Αυτή η μανιακή τάση για δαπάνες, συνδέεται με την διαφήμιση και την αύξηση του καταναλωτισμού που προωθείται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αλλά πλέον και από τα socialmedia.. Μια πολύ καλή ευκαιρία να δουλέψει η αγορά και να κυκλοφορήσει το χρήμα.

Οι διάσημες ημέρες εκπτώσεων των ΗΠΑ, γνωστές ως «BlackFriday» και «CyberMonday», έχουν διαδοθεί σε όλη την Ευρώπη, με αποτέλεσμα η περίοδος πριν από τα Χριστούγεννα και η περίοδος μεταξύ των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς να είναι οι πιο φρενήρεις καταναλωτικές περίοδοι όλου του έτους. Παράλληλα, η εικόνα των χαρούμενων ξωτικών, που φτιάχνουν τα δώρα στο εργαστήρι του Αϊ-Βασίλη απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Περίπου το 80% των παιχνιδιών παγκοσμίως κατασκευάζονται στην Κίνα, σχεδόν κάθε δημοφιλές παιδικό παιχνίδι φέρει την ετικέτα made in China. Η σκληρή πραγματικότητα είναι ότι πολύ πριν ακουστούν τα χριστουγεννιάτικα τραγούδια στα πολυκατάστημα της Δύσης, αυτά τα «ξωτικά» που είναι στην πραγματικότητα Κινέζοι εργάτες, αναγκάζονται να εργάζονται όλο το εικοσιτετράωρο, ώστε να παράξουν εκατομμύρια προϊόντα, έτοιμα να φτάσουν στα καταστήματα της Δύσης για την περίοδο των εορτών. Όσο αφορά το σύγχρονο ντεκόρ, η διακόσμηση που έχει εδραιωθεί στη Δύση αλλά και την Αμερική, ουδεμία σχέση έχει με την αναπαράσταση του περιβάλλοντος της φάτνης και της Βηθλεέμ με το ήπιο κλίμα και τους φοίνικες. Ούτε έλατα, ούτε χιόνια είχε εκεί. Η εποχή του καταναλωτισμού έχει κάνει το θαύμα της και γύρω από αυτή την αλυσίδα ζούνε πολλές οικογένειες είτε ως εργαζόμενοι είτε ως επιχειρηματίες είτε ως έμποροι.

Σύμφωνα με πολλές έρευνες, ο τζίρος των εμπορικών καταστημάτων αυξάνεται κατά 50% τις ημέρες των εορτών και η αγοραστική κίνηση τονώνεται σημαντικά. Η γιορτινή ατμόσφαιρα των ημερών και οι γιορτινά στολισμένες βιτρίνες φαίνεται πως προσελκύουν μεγάλη μερίδα καταναλωτών. Αλλά μέσα σ' όλο αυτό το κλίμα καταναλωτισμού υπάρχει ένα υπέροχο γλυκό αίσθημα, **γιατί είναι Χριστούγεννα!**

Που βρίσκεται τελικά η μαγεία των εορτών;

Θα αναρωτηθεί κανείς ...δεν πρέπει να γίνονται όλα αυτά; Ασφαλώς, αλλά με μέτρο. Ίσως τελικά δεν χρειάζονται τόσες σπατάλες, τόσο άγχος για την ποσότητα, τόσο επιμονή για την εικόνα. Ίσως τελικά δεν χρειάζεται τόση χλιδή, τόση πολυτέλεια. Η ζωή είναι

ωραία ακόμη κι αν είναι απλή. Ποιος δεν θυμάται τον Εμπενέζερ Σκρουτζ, τον φιλάργυρο και σκληρόκαρδο ήρωα του Τσαρλς Ντίκενς από το κλασικό διήγημα Χριστουγεννιάτικη Ιστορία. Τι να τα κάνεις τα πλούτη όταν είσαι μόνος και δεν μοιράζεσαι; Όταν έχεις καρδιά σκληρή σαν πέτρα και δεν νοιάζεσαι για τον συνάνθρωπό σου;

Η αγάπη και η ανθρωπιά είναι συναισθήματα που πρέπει να μας διακατέχουν αυτές τις μέρες. Κι ας φορέσουμε κάτι πιο απλό, ας φάμε λίγο πιο λιτά, ας ζήσουμε λίγο πιο απλά. Και το σημαντικότερο, να μην ξεχνάμε τους ανθρώπους που αγαπάμε, ακόμη κι αν είναι μακριά. Όλοι έχουμε ανάγκη τα αγαπημένα μας πρόσωπα αυτές τις μέρες. Ένα τηλεφώνημα στους γονείς και παππούδες που ίσως είναι μακριά, ένα πιάτο φαγητό και ένα ζεστό ρούχο σε έναν άστεγο, οικονομική βοήθεια σε μία οικογένεια που παλεύει να επιβιώσει, μία γλυκιά κουβέντα στους δικούς μας ανθρώπους, μία κίνηση αγάπης και αλληλεγγύης αρκούν για να μπορεί να πει κάποιος ότι τον διακατέχει το πνεύμα των Χριστουγέννων. Ας προσφέρουμε ότι μπορούμε στον συνάνθρωπο που έχει ανάγκη, ας κάνουμε μία κίνηση ανθρωπιάς, ας δείξουμε την αγάπη μας, ας εκφράσουμε τα συναισθήματά μας, ας γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι.

Στολισμός στην Ελλάδα.

Ως χώρα της θάλασσας, η Ελλάδα είχε το έθιμο του στολισμού του καραβιού. Το καράβι συμβολίζει την καινούρια πλεύση του ανθρώπου στη ζωή, μετά την γέννηση του Χριστού.

Έθιμο που υποχώρησε με το χρόνο, μπροστά σε αυτό του δέντρου, αλλά κανένας δεν δείχνει να το έχει ξεχάσει. Το ελληνικό παραδοσιακό καραβάκι αποτελεί παράδοση των παλαιών εποχών της χώρας μας, που τα παιδιά με αγάπη, χαρά και δημιουργικό νου, συνήθιζαν να κατασκευάζουν μόνα τα παιχνίδια τους, χρησιμοποιώντας ό,τι είχαν πρόχειρο (συνήθως ξύλο και λίγο χαρτί ή κουρέλια). Τα περισσότερα παιδιά κατέληξαν να φτιάχνουν το παραδοσιακό, πλέον, καραβάκι, εμπνευσμένα από τα μακρινά ταξίδια των αγαπημένων τους προσώπων και την νοσταλγία να τους ξαναδούν. Αποτελούσε, όμως, και ένα είδος τιμής και καλωσορίσματος στους ναυτικούς, που επέστρεφαν από τα ταξίδια του. Πριν από 50 χρόνια, δηλαδή έως και την πρώτη μεταπολεμική δεκαετία, συναντούσαμε το καραβάκι σε πολλά ελληνικά σπίτια και στα χέρια των παιδιών που έλεγαν τα κάλαντα. Σήμερα, η παράδοση αυτή τείνει να εξαφανιστεί, μιας και έχει αντικατασταθεί από το ξενόφερτο έλατο.

Τι είναι το SecretSanta ή αλλιώς ο Κρυφός Άγιος Βασίλης;

Το παγκόσμιο γνωστό Χριστουγεννιάτικο παιχνίδι από το εξωτερικό.

Η αντίστροφη για την ωραιότερη περίοδο της χρονιάς πλησιάζει, τα Χριστούγεννα.

Μία γιορτή, την οποία όλοι σχεδόν μικροί και μεγάλοι προσδοκούμε, μία γιορτή γεμάτη μαγεία, το πνεύμα των Χριστουγέννων μας γεμίζει με αγάπη, ευτυχία και χαρά, μία λαμπερή γιορτή που το αίσθημα της προσφοράς μας κατακλύζει.

Φέτος τα Χριστούγεννα έχουν μία πρωτόγνωρη χροιά, διαφορετική των προηγούμενων χρόνων. Το χαρμόσυνο μήνυμα των Χριστουγέννων να ζεστάνει τις ψυχές μας και να μας φέρει υγεία σε όλους.

Τα Χριστούγεννα, είναι κατεξοχήν η γιορτή των παιδιών αλλά και των μεγαλύτερων, συνυφασμένη με τον Άγιο Βασίλη και τα δώρα που μας φέρνει. Η λίστα των δώρων των Χριστουγέννων μεγάλη και η οικονομική κρίση μας υπενθυμίζει ότι πρέπει να είμαστε φειδωλοί στις αγορές μας.

Ωστόσο, κανείς μας δεν θέλει να στερήσει από τα παιδιά του τα δώρα και τη χαρά που θα νιώσουν λαμβάνοντας έστω ένα δώρο και τη λαχτάρα να σκίσουν το περιτύλιγμα. Στα μικρότερα παιδάκια το δωράκι που θα τους αγοράσουμε το τοποθετούμε κάτω από το δέντρο γιατί το έφερε ο Άγιος Βασίλης. Και η λίστα μεγάλη...Δώρα σε συγγενείς, φίλους, φίλους των παιδιών κλπ. Και ξαφνικά φεύγει όλο το δώρο και ο μισθός των Χριστουγέννων σε δώρα για άλλους. Μία πρωτότυπη και ευφάνταστη ιδέα, η οποία υλοποιείται στο εξωτερικό άρχισε να υιοθετείται δειλά δειλά και εδώ. Πρόκειται για ένα Χριστουγεννιάτικο παιχνίδι από το εξωτερικό, τον κρυφό Άγιο Βασίλη ή αλλιώς γνωστό παγκοσμίως ως SecretSanta!

Η λογική του SecretSanta είναι απλή, αντί να κάνουμε όλοι δώρα σε όλους, ο καθένας γίνεται κρυφός Άγιος Βασίλης ενός και μόνο ατόμου. Έτσι αγοράζουμε ένα δώρο έκαστος.

Η όλη διαδικασία του παιχνιδιού επιστρατεύει τα παιδιά ώστε να χρησιμοποιούν τη φαντασία τους, να σκέφτονται τι θέλουν να αγοράσουν, να προσπαθούν να εκμαιεύσουν πληροφορίες από τον ανυποψίαστο παραλήπτη του δώρου και να βρίσκουν κρυψώνες μέσα στο σπίτι. Γιατί τα Χριστούγεννα είναι η γιορτή της προσφοράς και της αγάπης.

Ακόμα και τη δύσκολη εποχή της οικονομικής κρίσης που διανύουμε και της εμπορευματοποίησης, στην οποία χάνουμε το νόημα της προσφοράς και η αγάπη μας μετατρέπεται σε χειροπιαστή, η περίοδος των γιορτών είναι ίσως η καταλληλότερη για να υιοθετήσουμε νέες οικογενειακές παραδόσεις που θα δείξουν στα παιδιά πόση χαρά κρύβεται στο να προσφέρουν, στο να νοιάζονται τους άλλους και να τους βοηθούν και σημασία έχουν οι στιγμές και οι αναμνήσεις.

Αραγιάννη Ηλιάνα & Κέντρου Μαρίνα.